

Publicerad 2007-03-13 12:08 av Lena Dahlström

Jag har ingen dator. Kanske vill jag ha. Kanske vill jag bara vara ett med naturen och Gud. Mamma i skåne har dator som jag skriver på nu. Hemma i Dalarna har jag inte ens telefon. Apostlahästarna fungerar bra och ansikte mot ansikte flyr bekvämligheten b

första och sista dan jag skriver?

jag skriver och skriver tills bläcket tar slut. Över hela mitt hem, på bord och på stolar ligger A4ark med ord. Tavlor, halv eller helfärdigmålade pryder även de mina bord och bänkar, uppställda mot väggen för att med mina kritiska ögon betraktas varje gång jag närmar mej spis eller kylskåp. Jag vill inte ha dator med internet, är egentligen helt mot mina principer om hur livet ska levas och se ut. Skulle behöva dator och internet för jag mår bra av att läsa och skriva poesi och texter som kommit till i en hast. Friskt som vårvinden mitt i den sjuka vardagen. Jorden är sjuk för människor är sjuka av guldfeber och pengahysteri. Mitt nya parti som ska heta \"Det nya miljöpartiet i Sverige\" ska försöka hjälpa \"Moder Jord\" att må bättre. Hjälpa att läka och ge tillbaks det vi tagit. Jorden ska gråta, hon ska gråta tårar av blod och om du inte hjälper henne, kommer hon att dö och om hon dör, dör du också. John ihåliga hornet, Iakota sa det 1936? tror jag. \"När det sista trädet är fällt, när den sista floden är förgiftad, när den sista buffeln är död. Först då kommer människan att förstå att hon inte kan äta pengar\". Ännu mer visdom sagt av någon native american.

Därför har jag ingen dator eller telefon. Djungeltelegraf skulle vara bra och röksignaler skulder kunna fungera. Så titta ut genom fönstret och lyssna efter ljudet av trummor i fjärran för kanske är det jag som av rökringars formation, bildar dimmiga poem som skymmer solen en stund, och trummar fram dånande lustiga kväden. Eller så är det Tor som kör över himlavalvet? Och änglar som gråter störtfloder av mina tröstande, sorgliga ord som ibland har ton av undergång. Jag är förvisso ingen domedagsprofet. Jag är en realist och optimist och tror på människans vilja och godhet. Det sorgliga är människans lathet och känsla för bekvämlighet. Finner på lösningar för att slippa gå. Nej nu ska jag ut sitta i vårsolen en stund. Framför datorn med en cig i handen ger inte vårluft i lungorna och sol i ansiktet. Ska vända mitt ansikte upp mot Gud och solen en stund och andas den friska luften ner i mina lungor och fylla mitt inre med friskhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Dahlström med Poeter.se id #14994 innehar upphovsrätten